

MVCRX082H5AJ
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-122269-10/ODK-2024

Praha 29. srpna 2024
Počet listů/stran: 10/19

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu o odvolání obecně prospěšné společnosti Transparency International – Česká republika, o.p.s., IČ: 27215814, se sídlem Sokolovská 260/143, 180 00 Praha 8 (dále též jako „žadatelka“ nebo „odvolatelka“), ze dne 30. července 2024 proti rozhodnutí hlavního města Prahy, jednatelství Magistrátu hlavního města Prahy (dále též jako „povinný subjekt“), č. j. MHMP 1218860/2024, sp. zn. S-MHMP 1150266/2024, ze dne 17. července 2024 o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále jen „napadené rozhodnutí“), podané u povinného subjektu dne 21. června 2024,

t a k t o :

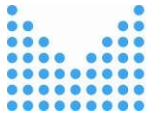
Rozhodnutí povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy – č. j. MHMP 1218860/2024, sp. zn. S-MHMP 1150266/2024 ze dne 17. července 2024, s e dle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu r u š í a v ě c s e v r a c í povinnému subjektu k novému projednání.

Účastnice řízení:

Transparency International – Česká republika, o.p.s., IČ: 27215814, se sídlem Sokolovská 260/143, 180 00 Praha 8

Dotčené osoby:

dle rozdělovníku

O d ů v o d n ě n í:

I.

1. Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“) bylo dne 14. srpna 2024 dle § 88 správního řádu předáno odvolání výše uvedené žadatelky proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 17. července 2024, č. j. MHMP 1218860/2024, sp. zn. S-MHMP 1150266/2024, a to včetně spisového materiálu (k postoupení došlo předávacím dopisem povinného subjektu ze dne 13. srpna 2024, č. j. MHMP 1422454/2024). Chronologie projednávané věci je následující:
2. Dne 21. června 2024 byla povinnému subjektu doručena žádost odvolatelky o poskytnutí těchto informací:
 - *Text auditní zprávy vedené u povinného subjektu jako „audit Xanthus“, zabývající se Dopravním podnikem hlavního města Prahy.*
 - *Text auditní zprávy vedené u povinného subjektu jako „audit Holešovice-Palmovka“.*

Žadatelka podotkla, že o uvedené informace již žádala, přičemž její prvotní žádost byla odmítnuta rozhodnutím povinného subjektu ze dne 17. června 2024, č. j. MHMP 1129006/2024, neboť tyto auditní zprávy nemohly být do 21. června poskytnuty z důvodu předpokládaného přijetí rozhodnutí o dalším postupu ve věci.

3. Povinný subjekt vyznamenal dopisem č. j. MHMP 1163298/2024 ze dne 26. června 2024 žadatelku o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí informace o 10 dnů, a to podle § 14 odst. 6 písm. c/ InfZ, neboť ke zpracování požadovaných informací je nutná konzultace s jiným povinným subjektem – Národní centrálou proti organizovanému zločinu.
4. Zároveň povinný subjekt požádal Národní centrálu proti organizovanému zločinu o součinnost, aby s ohledem na probíhající trestní řízení sdělila, zda v současné jeho fázi nemůže poskytnutí požadovaných dokumentů ohrozit či zmařit účel trestního řízení. Oslovený policejní orgán dopisem ze dne 27. června 2024, č. j. NCOZ-5444-2/ČJ-2024-412100-E odpověděl, že *vzhledem k tomu, že předmětné audity byly před podáním trestního oznámení předány představenstvu Dopravního podniku hl. m. Prahy, a. s., které je v rámci interního připomínkování poskytlo svým dotčeným organizačním složkám a dále celkem pěti zainteresovaným advokátním kancelářím, úvaha o ohrožení či zmaření účelu trestního řízení v důsledku předání auditů žadatelům postrádá z jeho pohledu reálné kontury.*
5. Vzhledem k tomu, že v předmětných auditech jsou zmíněny desítky dotčených osob, přistoupil povinný subjekt k doručení výzvy k vyjádření dotčeným osobám ve smyslu § 20 odst. 4 InfZ ve spojení s § 4 odst. 3 a 4 správního řádu prostřednictvím úřední desky v souladu s § 144 správního řádu. Ve stanovené

lhůtě (do 8. července 2024) ovšem povinný subjekt žádné vyjádření neobdržel. Dne 11. července 2024 proto adresně požádal o vyjádření akciovou společnost Dopravní podnik hl. m. Prahy – viz přípis č. j. MHMP 1208736/2024 ze dne 11. července 2024. Oslovená dotčená osoba ve své odpovědi poukázala na čl. 3 smluv o spolupráci při provádění hloubkového auditu č. KOC/17/01/000030/2023 a č. KOC/17/01/000032/2023 upravující ochranu důvěrných informací.

6. V příloze přípisu č. j. MHMP 1206199/2024 ze dne 16. července 2024 povinný subjekt poskytl žadatelce tyto dokumenty:

- „*Provedení hloubkových auditů veřejných zakázek a majetkových transakcí v určených společnostech založených hl. m. Prahou a dále i v prostředí Magistrátu hl. m. Prahy II – část 2. – Zajištění auditu ekonomické výhodnosti společného podniku Nové Holešovice, a. s., a Smlouvy o výstavbě revitalizace stanice metra Palmovka se společností Akvo Praha s. r. o.*“
- „*Provedení hloubkových auditů veřejných zakázek a majetkových transakcí v určených společnostech založených hl. m. Prahou a dále i v prostředí Magistrátu hl. m. Prahy II – část 1. - Zpracování analýzy ekonomické výhodnosti a prověření důvodů pro uzavření smlouvy se spol. Xanthus Servisní a. s.*“

Současně však žadatelku upozornil, že informace je poskytována v anonymizované podobě a odkázal na své rozhodnutí o částečném odmítnutí informací č. j. MHMP 1218860/2024.

Obsah napadeného rozhodnutí

7. Dle výroku rozhodnutí povinného subjektu č. j. MHMP 1218860/2024 ze dne 17. července 2024 se citují: **Žádost** žadatelky – *Transparency International – Česká republika (...), ve které požaduje „Text auditní zprávy vedené u povinného subjektu jako „audit Xanthus“, zabývající se Dopravním podnikem hlavního města Prahy“ a „Text auditní zprávy vedené u povinného subjektu jako „audit Holešovice-Palmovka“ se podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a, § 9, § 11 odst. 1 písm. a), b) a § 11 odst. 2 písm. c) InfZ částečně odmítá.* V požadovaných dokumentech bylo nutno anonymizovat osobní údaje fyzických osob, a dále informace vztahující se k interním informacím dotčené osoby; informace, jejichž poskytnutím by byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského; nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí a informace naplňující znaky obchodního tajemství. Při anonymizaci osobních údajů vyšel povinný subjekt z příslušné právní úpravy a dospěl k závěru, citují: *Povinný subjekt má za to, že neposkytnuté, resp. anonymizované údaje patří výlučně do soukromí subjektů, a proto i vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem jednoznačně převažuje právo na ochranu osobních údajů nad právem na informace.*

8. Na základě § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ anonymizoval povinný subjekt v závěrečných zprávách informace v podobě zápisů z interních porad a meetingů, jež obsahují citlivé a důvěrné informace, vnitřní technická data využívaná výhradně uvnitř organizace dotčených subjektů a dále technické bezpečnostní informace, které je třeba s odkazem na zákonné ustanovení chránit. Povinný subjekt prověřil, zda odepření informací je skutečně přípustné a legitimní. Po předestření obecných kritérií testu proporcionality konstatoval, že cituji: *Povinný subjekt si je vědom, že je nutné v konkrétním případě zvážit, zda potřeba veřejné kontroly v dané situaci převyšuje nad zájmem ochránit předmětné informace před zveřejněním, jež objektivně může vést ke zneužití informací, které jsou určeny jen pro vnitřní potřeby dotčených osob.*
9. Podle § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ se povinný subjekt rozhodl chránit právní analýzy, ekonomické rozbory a jiná odborná vyjádření (analýzy), které byly použity při zpracování závěrečných zpráv a jsou v auditních zprávách citovány. Cílem povinného subjektu bylo zabránit zásahu do práv třetích osob – autorů těchto analýz. Vzhledem k faktu, že povinný subjekt nemá k dispozici předmětné smlouvy o dílo, případně licenční smlouvy, na jejichž základě by bylo možné nepochybně ověřit, zda je povinný subjekt oprávněn předmětné analýzy poskytnout, aniž by porušil autorská práva jejího zpracovatele, přistoupil k jejich anonymizaci v poskytnuté informaci. I v rámci aplikace § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ provedl test proporcionality a vyhodnotil, že povaha informací, jež je nutné chránit s ohledem na autorská práva třetích osob je způsobilá převýšit právo veřejnosti na informace. Přičemž se domnívá, že to nebude na úkor práva na informace, protože dle něj nejsou analýzy v poměru k požadovaným informacím jako celku natolik relevantní.
10. Jako nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí, odmítl povinný subjekt na základě § 11 odst. 1 písm. b/ InfZ návrhy smluv, jež dotčené subjekty dosud neuzavřely. Podle povinného subjektu jsou obě zákonné podmínky využití citovaného zákonného ustanovení v případě těchto smluvních návrhů splněny. Taktéž výsledek testu proporcionality dle povinného subjektu podporuje odmítnutí přístupu k nim, cituji: *Povinný subjekt vyhodnotil, že povaha informací, jež je nutné chránit pro jejich novost a neucelenost, vzhledem k tomu, že vznikly jako podklad pro nové rozhodnutí, jež dosud nebylo přijato (zde např. nebyly uzavřeny smlouvy), je způsobilá převýšit právo na informace veřejnosti. Tím, že se veřejnost nedozví obsah těchto nových informací a povinný subjekt je před zveřejněním ochrání, nijak nezkrátí žadatele na jeho právech na informace, neboť tyto informace nejsou dle povinného subjektu vzhledem k požadovaným informacím jako celku natolik relevantní, že by je bylo nutné zveřejnit a ohrozit tak nové informace (...).*
11. Při aplikaci zákonné ochrany obchodního tajemství dle § 9 odst. 1 InfZ povinný subjekt nejprve zdůraznil zákonné (pojmové) znaky obchodního tajemství, na což navázal konstatováním, že zejména auditní zpráva Xanthus se týká řízení

povrchové dopravy v hl. m. Praze. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl povinný subjekt k závěru, že část požadovaných informací má povahu obchodního tajemství, přičemž se jedná zejména o informace typu objednávky, smlouvy, jež nejsou publikovány ve veřejném registru smluv, technické detaily, jednotkové ceny, technické dokumentace a technické bezpečnostní informace, jejichž poskytnutím by bylo vyraženo obchodní tajemství dotčených osob. Následně pomocí testu proporcionality vyhodnotil, že povaha informací, jež je nutné chránit s ohledem na naplnění pojmových znaků obchodního tajemství, nijak nezkrátí žadatele na jeho právech na informace, neboť tyto informace nejsou dle povinného subjektu vzhledem k požadovaným informacím jako celku natolik relevantní, že by je bylo nutné zveřejnit a vyrazit obchodní tajemství dotčených osob, na úkor práva na informace.

Odvolání a předkládací zpráva

12. Žadatelka dne 30. července 2024 napadla výše uvedené rozhodnutí odvoláním pro jeho nezákonnost a rozpor s ústavně zaručeným právem na informace. Pokud jde o omezení poskytnutí informací z důvodu ochrany osobních údajů fyzických osob, odvolatelka poukazuje především na jeho bezúčelnost, neboť jsou anonymizovány i osobní údaje, resp. jména a příjmení osob veřejně činných a jména příjmení osob, které jsou v souvislosti s informacemi popisovanými v poskytnutých dokumentech již mediálně známy. Lze tak dle jejího názoru polemizovat nad reálným dopadem anonymizace jmen a příjmení takovýchto osob v poskytnutých dokumentech, neboť v případě vážení zájmu subjektů osobních údajů a jejího práva na informace není zřejmé, jak by vůbec způsobilý zásah do prvního mohl vypadat. Nadto má podezření, že některé z neposkytnutých osobních údajů byl povinný subjekt oprávněn poskytnout, a to především osobní údaje veřejně činných osob, funkcionářů nebo zaměstnanců veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.
13. K omezení poskytnutí informací, které se vztahují k interním informacím dotčené osoby, odvolatelka podotkla, že s ním nesouhlasí, protože z citace § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ dle jejího názoru přímo vyplývá, že zákonodárce váže možnost povinného subjektu neposkytnout interní informace na skutečnost, že se jedná o interní informace povinného subjektu. Dále vytýká povinnému subjektu neúplné provedení testu proporcionality při aplikaci tohoto zákonného omezení přístupu k informacím, přičemž vyzdvihuje jeho fakultativní povahu.
14. Co se týče ochrany informací z důvodu možného narušení autorského práva třetích osob, odvolatelka se neztotožňuje s argumentací povinného subjektu, která zpochybňuje jejich relevanci vzhledem k požadovaným dokumentům jako celku. Odvolatelka opouje, že tyto informace jsou pro porozumění požadovaným dokumentům a informování veřejnosti natolik klíčové, že bez jejich poskytnutí

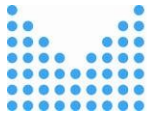
postrádají zpřístupněné informace jako celek výpovědní hodnotu. Nelze přitom ani opomíjet účel, pro který vznikly.

15. Odvolatelka rozporuje i omezení poskytnutí návrhů smluv, které nebyly dosud dotčenými subjekty uzavřeny, na základě § 11 odst. 1 písm. b/ InfZ. Namítá totiž, že se musí jednat o rozhodnutí povinného subjektu. Má za to, že zákon váže možnost povinného subjektu informace neposkytnout na skutečnost, že informace vznikly při přípravě rozhodování právě povinného subjektu. V dané souvislosti odvolatelka dále podotýká, že požadované informace představují celistvé dokumenty, nejedná se tak o materiál v přípravné fázi, o text rozepsaný či nedokončený. Argumentace povinného subjektu ve vztahu k přípravné povaze požadovaných informací je tak, dle jejího názoru, jako celek nepřiléhavá. Zpochybňuje i tvrzenou novost informací, neboť má za to, že pro účely poskytnutých dokumentů, ve kterých jsou posuzovány současné verze smluv, ačkoliv stále nepodepsané, se o novou informaci ve smyslu výše zmíněného ustanovení nejedná. S ohledem na to, že jsou požadovány audity jako celky, které byly mimo jiné na základě těchto smluv vypracovány a tyto smlouvy jsou tedy podklady pro závěry, ke kterým bylo v auditech dospěno, není zde dle odvolatelky dostatečně silný zájem na ochraně informací v těchto smlouvách obsažených. Opětovně připomíná, že § 11 odst. 1 InfZ neukládá povinnému subjektu informace nezpřístupnit, pouze ho k tomu opravňuje, z čehož plyne nutnost rozhodnutí o odmítnutí informace řádně odůvodnit.
16. Odvolatelka zpochybňuje odmítnutí zpřístupnění části požadovaných informací – objednávek, smluv, technických detailů, jednotkových cen, technických dokumentací a technických bezpečnostních informací – s odkazem na ochranu obchodního tajemství dotčených osob. Zejména vyjadřuje pochybnosti, zda veškeré anonymizované dokumenty ve své celé šíři obsahují čistě a pouze obchodní tajemství. Poukazuje na z judikatury vyplývající povinnost povinného subjektu zabývat se každým jednotlivým údajem, resp. skupinou údajů, jež by mohly naplňovat znaky obchodního tajemství, a ty potom individuálně posoudit.
17. Dle odvolatelky je napadené rozhodnutí v rozporu s veřejným zájmem a jejím právem na informace. Uvádí, že požadované informace jsou nepochybně citlivými informacemi, protože směřují přímo ke skutečnostem, jež jsou mediálně známy a jsou součástí široké veřejné diskuse. Žadatelka poukazuje na to, že je veřejně činným subjektem, jehož posláním je chránit řádnou správu věcí veřejných a bojovat proti korupci. Informace tak nežádá z čisté libovůle, nýbrž proto, že při své činnosti získala pochybnosti o postupu povinného subjektu. Dle jejího názoru proto může mít povinný subjekt enormní zájem na jejich neposkytnutí, a to s ohledem na personální, reputační či další důsledky spojené s jejich uveřejněním. V dané souvislosti kritizuje odvolatelka provedení testu proporcionality u dílčích kategorií odmítaných informací jako standardizovaný a postrádající jakoukoliv reálnou a individualizovanou argumentaci. Přestože povinný subjekt uvádí, že anonymizací dílčích informací nedojde k ztrátě srozumitelnosti požadovaných

informací, již z pohledu rozsahu začernění (anonymizace) poskytnutých dokumentů je dle odvolatelky zřejmé, že v součtu není takový zásah do práva na informace vůbec přiměřený. Odvolatelka navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo pro rozpor s § 68 odst. 3 ve spojení s § 2 odst. 4 správního řádu, § 2 a § 16 odst. 5 InfZ a čl. 17 Listiny základních práv a svobod zrušeno, a aby bylo povinnému subjektu nařízeno požadované informace v zákonné lhůtě poskytnout.

18. Povinný subjekt předložil odvolání a související spis odvolacímu orgánu přípisem č. j. MHMP 1422454/2024 ze dne 13. srpna 2024, v němž se vyjádřil i k námitkám odvolatelky. Pokud jde o výtky týkající se anonymizace osobních údajů, povinný subjekt uvedl, že k jejich anonymizaci, včetně údajů o veřejně činných a mediálně známých osobách, přistoupil zejména z důvodu podaného trestního oznámení v souvislosti s kauzou Dozimetr. S ohledem na zachování principu presumpce neviny tak povinný subjekt z procesní opatrnosti zvolil větší míru anonymizace, při současném respektu k ústavně zaručenému právu na informace. Nicméně povinný subjekt připouští, že se dopustil při anonymizaci pochybení.
19. Pokud jde o kritiku nedostatečného zdůvodnění omezení poskytnutí informací vztahujících se k interním informacím dotčené osoby, povinný subjekt poznamenal, že se jedná o interní informace dotčených osob, které se však i přes opakovanou výzvu k podané žádosti nevyjádřily. Povinný subjekt tak nemohl bez znalosti konkrétních relevantních informací provést test proporcionality lépe. K námitce odvolatelky upřesňuje, že požadované informace nejsou informacemi povinného subjektu, ale jedná se o informace, které získal na základě provedení auditu, přičemž jde o citlivé a interní informace dotčených osob. Povinný subjekt nesouhlasí s námitkou, že kvůli anonymizaci analýz z důvodu ochrany autorského práva třetích osob postrádají poskytnuté informace výpovědní hodnotu. Trvá na tom, že tyto samotné jednotlivé informace nemohou být vzhledem k požadovaným informacím jako celku natolik relevantní, aby je bylo nutné zveřejnit a porušit tak autorská práva třetích osob.
20. K vytýkanému nedostatečnému odůvodnění omezení přístupu k návrhům smluv coby novým informacím (vzniklým při přípravě rozhodnutí) povinný subjekt poznamenal, že nebylo v jeho silách provést podrobnější test proporcionality bez toho, aniž by získal relevantní informace od dotčených subjektů. Nicméně využil možnosti informace odmítnout, aby předešel zásahu do práv a chráněných zájmů třetích osob, jež jsou účastníky dosud neuzavřených smluv. Stejně tak řádnou identifikaci jednotlivých konkrétních informací naplňujících znaky obchodního tajemství by byl povinný subjekt schopen provést za předpokladu, že by od dotčených osob obdržel relevantní vyjádření. Z opatrnosti však k ochraně informací přistoupil.
21. Co do namítaného rozporu napadeného rozhodnutí s veřejným zájmem a právem žadatelky na informace, zdůrazňuje, že jeho cílem rozhodně nebylo upírat žadatelům a veřejnosti jejich ústavně zaručené právo na informace. Vzhledem

k citlivosti údajů zcela evidentně dochází ke střetu práva na informace s dalšími právy dotčených osob, a povinný subjekt musí tato práva chránit a šetřit. Má za to, že veřejný zájem byl ve vztahu k auditům naplněn tím, že Magistrát hl. m. Prahy nechal na základě usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy zpracovat předmětné audity, jejichž výstupy jsou natolik konkrétní, že mohl podat na jejich základě trestní oznámení. Zastává právní názor, že ochrana veřejného zájmu není v tomto případě naplněna ani tak poskytnutím informace, zda konkrétní osoba identifikovaná v auditních zprávách učinila ten který krok, ale její těžiště tkví zejména v ověření skutečnosti, že bylo naplněno usnesení Zastupitelstva hl. m. Prahy, tzn. byly realizovány odpovídající audity, na jejichž základě hl. m. Praha prostřednictvím magistrátu činí další kroky (např. ve formě podaného trestního oznámení), a Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s. přijímá nápravná opatření, případně zastupitelé hl. m. Prahy rozhodnou o dalších opatřeních ve vztahu k Dopravnímu podniku hl. m. Prahy, a. s.

22. Povinný subjekt navrhuje, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí potvrdil. Pakliže nadřízený orgán vyhodnotí, že neexistují důvody pro částečné odmítnutí žádosti, povinný subjekt se nebrání jejich poskytnutí na základě informačního příkazu. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt neobdržel žádné relevantní vyjádření od dotčených osob, předpokládá, že nebude schopen v případě opakovaného vyřizování žádosti a setrvání dotčených osob na původním pasivním přístupu provést odůvodnění odmítnutí částí auditů lépe.

II.

23. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k povaze požadovaných informací, které se týkají nakládání s majetkem hlavního města Prahy a nepochybně spadají do samostatné působnosti hlavního města Prahy. Proto i předmětná žádost o poskytnutí informací byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 informačního zákona *a contr.*). V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že odvolacím orgánem hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra (dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hl. m. Praha obcí i krajem).
24. Ministerstvo vnitra dále (na základě údajů uvedených a doložených na podkladě spisového materiálu povinným subjektem) konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 informačního zákona. Odvolání rovněž obsahuje všechny zákonem předvídané náležitosti (§ 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu).

25. Odvolací orgán dále v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu upozornil odvolatele na možnost vyjádřit se k podkladům řízení před vydáním rozhodnutí (dopisem č. j. MV-122269-9/ODK-2024 ze dne 20. srpna 2024).
26. Odvolatelka ve svém vyjádření ze dne 26. srpna 2024 předně vyzdvihuje skutečnost, že požadované auditní zprávy jsou povinným subjektem anonymizovány nad míru přípustnou zákonem. Postup povinného subjektu, který zvolil rozsah anonymizace z procesní opatrnosti, je dle odvolatelky v rozporu s jejím právem na informace. Dále odvolatelka podotýká, že se z části jedná o informace náležející dotčeným osobám, nikoliv povinnému subjektu samotnému. Dotčené osoby přitom představují právnické osoby, jejichž je povinný subjekt zřizovatel nebo nejvyšší orgán. Je tak s podivem, že si není schopen zajistit, aby došlo k odpovídající formě kooperace mezi jimi a ním. Odvolatelka zdůrazňuje, že smyslem jejího odvolání není dosáhnout kompletní deanonymizace a odhalit citlivé údaje. Je však přesvědčena, že současný stav, kdy jsou začerněny celé strany převažujících částí předmětných dokumentů, nemůže být souladný s právem, neboť v důsledku není možné ani zjistit, čeho že se auditní zjištění týkala, což je smyslem jejího požadavku. Provedená anonymizace má takový rozsah, že je nepředstavitelné, že by v hotových auditních zprávách mohlo být obsaženo takové množství údajů, u nichž by byl dán zákonný důvod pro jejich neposkytnutí (osobní údaje, obchodní tajemství atd.). Jestliže dotčené subjekty nejsou schopny povinnému subjektu poskytnout odpovídající součinnost pro vyhodnocení toho, v jakém rozsahu se v textech auditních zpráv vyskytují informace, jež by měly být vyloučeny z poskytnutí ze zákonných důvodů, nelze toto dávat k tíži žadatelce a povinný subjekt má k vyhodnocení přistoupit tak, že odepře pouze ty informace, jež prokazatelně nelze poskytnout, s přihlédnutím k tomu, že dotčené subjekty buď nemají potřebu předmětné informace chránit, nebo naopak hodlají proces obstruovat zveličováním svých chráněných zájmů.
27. Za zcela absurdní pak odvolatelka považuje argument povinného subjektu, podle kterého by veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací měl být naplněn již ověřením skutečností, že byly audity skutečně vyhotoveny. Ze strany povinného subjektu se dle odvolatelky jedná o pouhou spekulaci, nadto potenciálně motivovanou snahou zakrýt možná pochybení vlastních podřízených organizací a společností, tedy problematiku z povahy věci politicky citlivou. V dané souvislosti odvolatelka poukazuje na to, že právě ona díky své protikorupční činnosti představuje aktivního člena občanské společnosti, jednoho z tzv. *hlídacích psů* demokracie a veřejné správy. Žádala o poskytnutí *textů* auditních zpráv, nikoliv pouze o informace, zda-li takové audity byly realizovány. Namítá, že v případě auditů prováděných ve veřejné správě jistě nemusí být vypracování auditní zprávy a učinění *nějakých* nápravných opatření zárukou tohoto, že došlo k ochraně veřejného zájmu. Pouze konkretizace auditních zjištění a navrhovaných a přijímaných opatření, byť s omezením informací o konkrétních osobách, částkách nebo jiných citlivých údajů, umožňuje kontrolu tohoto, zda byl

veřejný zájem chráněn. To, co tak odvolatelka považuje za veřejný zájem, který se pokouší naplnit, je zcela zřejmé, a argumentaci povinného subjektu nelze považovat za jinou než mimoběžnou. Odvolatelka má za to, že celý proces poskytování požadovaných informací v projednávané věci doprovázejí nezvyklé obstrukce a průtahy ze strany povinného subjektu. Odvolatelka trvá na tom, aby Ministerstvo vnitra věc samo meritorně rozhodlo a nahradilo vůli povinného subjektu. Poukazuje na to, že právo na informace v sobě zahrnuje i včasnost jejího poskytnutí, neboť ta může s během času ztrácet na důležitosti.

III.

28. Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí v rozsahu vymezeném odvolatelem a v mezích daných § 89 odst. 2 správního řádu. Shledalo, že **ve výroku ani v navazujícím odůvodnění napadeného rozhodnutí není dostatečně určité a jasně vymezeno jaké informace, resp. části požadovaných dokumentů jsou odmítány z důvodu ochrany obchodního tajemství (§ 9 InfZ), autorského práva třetích osob (§ 11 odst. 2 písm. c/ InfZ) a na základě § 11 odst. 1 písm. a/ a b/ InfZ. Odvolací orgán tudíž nemohl řádně prověřit, zda povinný subjekt postupoval při jejich aplikaci v řešeném konkrétním případě zákonným způsobem. Odvolací orgán proto musí konstatovat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a v důsledku toho i jeho nezákonnost.**
29. Ministerstvo vnitra s ohledem na způsob vyřízení odvolání nevyzývalo dotčené osoby k vyjádření.

III. a

Odmítnutí části žádosti podle § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ

30. Povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí v souvislosti s využitím § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ uvedl, že anonymizoval informace v podobě zápisů z interních porad a meetingů, jež obsahují citlivé a důvěrné informace, vnitřní technická data využívaná výhradně uvnitř organizace dotčených subjektů a dále technické bezpečnostní informace, které je třeba s odkazem na zákonné ustanovení chránit. K námitce odvolatelky, že z rozhodnutí přímo nevyplývá, zda takto chrání povinný subjekt své interní informace nebo interní (personální předpisy a vnitřní pokyny) dotčených osob, povinný subjekt v přípisě č. j. MHMP 1422454/2024 ze dne 13. srpna 2024 upřesnil, že jde o interní informace dotčených osob. Dále uvedl, že vzhledem k tomu, že se jedná o citlivé informace dotčených osob, přistoupil povinný subjekt k jejich anonymizaci, přestože bez znalosti konkrétních relevantních informací od dotčených subjektů nemohl adekvátně provést test proporcionality. Jinak řečeno, povinný subjekt chtěl díky § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ ochránit citlivé (důvěrné) informace dotčených osob

obsažené v části požadovaných dokumentů, které v rozhodnutí označil jako zápisy z interních porad a meetingů. Jak již bylo vytčeno v bodu 28 tohoto rozhodnutí, povinný subjekt neztotožnil příslušné informace s konkrétními částmi zpřístupňovaných dokumentů.

31. Podle § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ *může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*. Povinný subjekt musí při aplikaci tohoto zákonného důvodu nejdříve zjistit, zda příslušná informace náleží do rozsahu tohoto důvodu pro odmítnutí žádosti, tzn. zda má charakter vnitřního pokynu nebo personálního předpisu a zda její obsah má výlučně vnitřní povahu (musí vyložit a aplikovat neurčité právní pojmy). Pokud do tohoto rozsahu bude možné konkrétní požadovanou informaci podřadit, musí se povinný subjekt následně v rámci zákonem svěřeného správního uvážení vypořádat s otázkou, zda je omezení přístupu k této informaci skutečně nezbytné. Z dikce citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že dopadá toliko na úkony povinného subjektu, které z hlediska formy mají podobu „vnitřních předpisů či pokynů“ a jejichž obsah se vztahuje výlučně „dovnitř“ povinného subjektu. Je tak nanejvýš sporné rozšiřovat ochranu dle § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ na „vnitřní informace“ (interní předpisy a pokyny) jiných osob, které z logiky věci neslouží k uspořádání a organizaci poměrů uvnitř povinného subjektu. Výjimku však představuje situace, kdy takovým dokumentem bude disponovat jiný povinný subjekt, tedy subjekt, který tento akt nevydal a není pro něj ani organizačně závazný. Přestože se nejedná o jeho vnitřní pokyn či personální předpis, pro přípustnost odmítnutí žádosti o informace lze v tomto případě argumentovat tím, že nelze akceptovat situaci, v níž by zákonem předvídaná ochrana určitých vnitřních informací byla závislá jen na tom, zda takovým dokumentem náhodou nedisponuje i jiný povinný subjekt. Fakticky by tím došlo k negaci tohoto zákonného důvodu. Vzhledem k tomu, jak je uplatnění této zákonné ochrany samo o sobě restriktivní (musí se jednat o vnitřní předpis či pokyn, ten musí mít výlučně vnitřní povahu a zároveň musí existovat důležitý objektivní důvod k ochraně), by měl být § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ chápán tak, že ho může užít každý povinný subjekt vůči jakékoli „vnitřní informaci“ (jsou-li splněny zákonné důvody), lhostejno, který povinný subjekt tuto informaci vytvořil a pro který je určena.
32. Dle odvolacího orgánu ovšem povinný subjekt při aplikaci § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ nedostal všem zákonným požadavkům, když primárně dostatečně určitě (např. odkazem na příslušnou část textu auditní zprávy) nevymezil informace, k nimž z tohoto důvodu odmítá přístup. Jak již bylo kritizováno, podřadil pod něj „vnitřní informace“ všech dotčených osob, tj. bez rozlišení, zda jsou povinnými subjekty či nikoliv – srov. § 2 a § 2a InfZ. Zcela nedostatečně zdůvodnil, proč je odepření těchto informací v daném případě legitimní, neboť po stručném připomenutí kritérií textu proporcionality pouze konstatoval, cituji: *Povinný subjekt si je vědom, že je nutné v konkrétním případě zvážit, zda potřeba veřejné kontroly*

v dané situaci převyšuje nad zájmem ochránit předmětné informace před zveřejněním, jež objektivně může vést ke zneužití informací, které jsou určeny jen pro vnitřní potřeby dotčených osob. Odvolací orgán proto dospěl k zásadním pochybnostem o správnosti postupu povinného subjektu při aplikaci tohoto zákonného důvodu při omezení přístupu k informacím vypovídajícím o vnitřním chodu dotčených subjektů.

III. b

Odmítnutí části žádosti podle § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ

33. Povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že podoba podkladů, které byly použity při zpracování závěrečných zpráv a jež jsou v auditních zprávách citovány, má povahu autorských děl, která je nutné chránit s odkazem na § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ. Povinný subjekt však neurčil přímo, jaké konkrétní části požadovaných dokumentů považuje za autorská díla, pouze uvedl, že jimi jsou, cituji: mimo jiné právní analýzy, ekonomické rozborů a jiná odborná vyjádření. **Pakliže nelze vůbec určit, které z požadovaných informací povinný subjekt chrání jako autorská díla, nemůže nadřízený orgán prověřit, zda došlo ke splnění všech zákonných podmínek pro využití § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ k částečnému odmítnutí žádosti, resp. k anonymizaci příslušných částí poskytovaných dokumentů.**
34. Dle § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ povinný subjekt informaci neposkytne, pokud by tím byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským. Toto zákonné ustanovení vymezuje výjimku z informační povinnosti povinných subjektů ve vztahu k informacím, jejichž poskytnutím by byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského. Při jeho aplikaci je nezbytné, aby povinný subjekt komplexně posoudil naplnění všech podmínek plynoucích ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“). Ustanovení § 2 odst. 1 tohoto zákona definuje autorské dílo jako dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam. Autorské dílo ve smyslu citovaného zákona je tak definováno třemi pojmovými znaky, které musí být přítomny vždy, aby konkrétní výsledek duševní činnosti mohl být považován za dílo autorské. Povinný subjekt musí v odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti podrobně odůvodnit, na základě jakých úvah dospěl k závěru, že se jedná o předmět práva autorského, tj. vypořádat se s objektivními požadavky autorského zákona. Další nezbytnou podmínkou pro použití ustanovení § 11 odst. 2 písm. c/ InfZ je ohrožení ochrany práv třetích osob k předmětu práva autorského. Zkoumání

této podmínky spočívá v první řadě v odpovědi na otázku, zda povinný subjekt disponuje tzv. majetkovými právy k autorskému dílu, která jej opravňují k případnému dalšímu šíření (poskytnutí na základě zákona o svobodném přístupu k informacím), resp. zda disponuje smluvní či zákonnou licencí k takovému šíření. Pokud ano, je dále nutné posoudit, zda by (zřejmě zcela výjimečně) přesto nemohlo dojít takovým poskytnutím k zásadnímu ohrožení osobních práv autora.

III. c

Odmítnutí části žádosti podle § 11 odst. 1 písm. b/ InfZ

35. Povinný subjekt dospěl k závěru, že „novými informacemi“ ve smyslu aplikovaného zákonného omezení jsou návrhy smluv (obsažené v závěrečné auditní zprávě), jež dosud nebyly dotčenými subjekty uzavřeny. Povinný subjekt má za to, že se jedná o informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí, přičemž pod pojmem „rozhodnutí“ je třeba chápat jakékoli řešení určité záležitosti. Současně považuje za splněnou i druhou podmínku zahrnutou v § 11 odst. 1 písm. b/ InfZ, neboť zvláštní zákon neumožňuje zpřístupnit text smluv před jejich uzavřením. Poté povinný subjekt provedl test proporcionality, aby bez bližšího zdůvodnění konstatoval, cituji: *Povinný subjekt vyhodnotil, že povaha informací, jež je nutné chránit pro jejich novost a neucelenost, vzhledem k tomu, že vznikly jako podklad pro nové rozhodnutí, jež dosud nebylo přijato (zde např. nebyly uzavřeny smlouvy), je způsobilá převýšit právo na informace veřejnosti. Tím, že se veřejnost nedozví obsah těchto nových informací a povinný subjekt je před zveřejněním ochrání, nijak nezkrátí žadatele na jeho právech na informace, neboť tyto informace nejsou dle povinného subjektu vzhledem k požadovaným informacím jako celku natolik relevantní, že by je bylo nutné zveřejnit a ohrozit tak nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí, jež dosud nebylo přijato (...).*
36. Co se týče, v obecné rovině, uplatnění důvodu odmítnutí informace podle § 11 odst. 1 písm. b/ InfZ, povinný subjekt musí nejprve posoudit, zda požadovaná informace odpovídá pojmu nová informace, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, dále musí posoudit, ve kterém okamžiku dochází k ukončení přípravy rozhodnutí, a následně musí přistoupit ke správnímu uvážení, zda je neposkytnutí takové informace nezbytné (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. dubna 2017, č. j.: 6 A 58/2015–39).
37. Rozhodnutí povinného subjektu může mít formalizovanou podobu (např. vydání správního rozhodnutí, přijetí usnesení zastupitelstva apod.), ale může být i neformální, např. v podobě uzavření smlouvy, ukončení určité činnosti apod. (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš, Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 507). Co se týče judikatury, z nedávné doby lze odkázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. dubna 2023, č. j. 10 A 79/2022–55, podle kterého je pojem „rozhodnutí“

třeba „vykládat extenzivně, a nikoliv ve formálním smyslu, např. jako správní rozhodnutí podle správního řádu nebo jemu podobná rozhodnutí o právech a povinnostech. Za rozhodnutí podle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ tak lze prakticky považovat jakékoliv rozhodnutí, které je výsledkem určitého jednání a zejména řešením konkrétní záležitosti a které je nutno učinit v určitém časovém horizontu. Nová informace pak pro toto rozhodnutí představuje podklad, který například shrnuje možné alternativy, hodnotí jejich výhody a nevýhody a navrhuje konkrétní postup ve věci. Nová informace tak je základem a východiskem rozhodnutí povinného subjektu. Poskytnutí této informace lze dle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ odmítnout pouze do doby učinění rozhodnutí ve věci. Od tohoto okamžiku se nová informace stává veřejně přístupnou a neexistuje-li jiný důvod pro její neposkytnutí, musí být povinným subjektem poskytnuta“. O tzv. podkladovou informaci se tedy jedná pouze do ukončení přípravy rozhodnutí, resp. do okamžiku učinění rozhodnutí. Až od této chvíle se podkladové informace stávají veřejně přístupnými a mohou být poskytnuty (není-li dán jiný důvod pro jejich neposkytnutí), srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. prosince 2017, sp. zn. 3 A 64/2015.

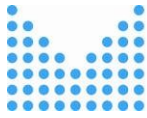
38. Předmětné ustanovení tedy umožňuje neposkytnutí již vzniklé (vytvořené) informace, ať již povinným subjektem nebo získanou od jiné osoby v rámci určitého rozhodovacího procesu, v němž však dosud samotné rozhodnutí nebylo učiněno (Jelínková, J., Tuháček, M., Zákon o svobodném přístupu k informacím, Praktický komentář, Wolters Kluwer, 2017, komentář k § 11). Pořízení či získání této informace však *musí souviset s úmyslem využít ji i pro další rozhodování*. Zákonnou podmínku je, aby se nová informace vztahovala k (budoucímu) rozhodnutí povinného subjektu, tedy tohoto povinného subjektu, který byl osloven žádostí o informace. Jestliže by žádostí o poskytnutí informace byl osloven povinný subjekt, který novou informaci sice vytvořil, avšak pro účely rozhodnutí jiného povinného subjektu, nebo povinný subjekt, který touto informací z jiného důvodu disponuje, je užití tohoto důvodu osloveným povinným subjektem sporné. Dle autorů komentáře (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš, Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 507) bude třeba připustit aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) InfZ i tímto povinným subjektem s cílem chránit rozhodovací proces jiného povinného subjektu, neboť jinak by byla ochrana ve smyslu tohoto ustanovení jen obtížně možná. Legitimitu takové aplikační praxe potvrdil ostatně i Městský soud v Praze, který v již výše zmiňovaném rozsudku č. j. 10 A 79/2022–55 dovedl možnost chránit podkladové informace pro rozhodnutí jiného povinného subjektu (konkrétně se jednalo o ochranu analýzy budoucího financování výstavby jaderné elektrárny zpracovanou Ministerstvem průmyslu a obchodu pro celý navazující rozhodovací proces).
39. I v případě nové informace, určené k přípravě budoucího rozhodnutí, může povinný subjekt její poskytnutí omezit jen tehdy, jestliže pro takový postup existuje

legitimní důvod. Povinný subjekt tak musí v zamítavém rozhodnutí náležitě doložit, jaký objektivní důvod brání zpřístupnění nové (podkladové) informace a proč je nutné umenšit právo na informace, resp. právo na veřejnou kontrolu. V daném případě však povinný subjekt omezil zdůvodnění na konstatování, že informace je třeba chránit pro jejich novost a neucelenost a že jejich povaha je způsobilá převýšit právo veřejnosti na informace. Nové (podkladové) informace nejsou primárně chráněny pro svou „nehotovost“, ale s cílem poskytnout povinnému subjektu ochranu při jeho budoucím rozhodování. Povinný subjekt tak vůbec nezdůvodnil, proč je nutné předmětné návrhy smluv chránit; namísto toho zpochybnil jejich relevanci pro naplnění práva na informace, potažmo jejich využitelnost žadatelem. **Odvolací orgán proto musí uzavřít, že povinný subjekt ani § 11 odst. 1 písm. a/ InfZ nevyužil k odmítnutí části požadovaných informací (jež však dostatečně jasně nevymezil) zákonným způsobem.**

III. d Odmítnutí části žádosti podle § 9 InfZ

40. Povinný subjekt při aplikaci § 9 InfZ vyšel z definice obchodního tajemství v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, když nejprve v odůvodnění napadeného rozhodnutí připomenul zákonné znaky, jež musí být kumulativně splněny, aby určitá informace mohla být považována za obchodní tajemství. Dále zmínil, co je dle judikatury typickým obchodním tajemstvím. Na teoretický úvod navázal, citují: *Povinný subjekt připomíná, že zejména auditní zpráva Xanthus se týká řízení povrchové dopravy v hl. m. Praze. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl povinný subjekt k závěru, že část požadovaných informací má povahu obchodního tajemství, přičemž se jedná zejména o informace typu objednávky, smlouvy, jež nejsou publikovány ve veřejném registru smluv, technické detaily, jednotkové ceny, technické dokumentace a technické bezpečnostní informace, jejichž poskytnutím by bylo vyzraženo obchodní tajemství dotčených osob.*
41. Odvolací orgán musí v první řadě znovu vytknout povinnému subjektu způsob, jakým vymezil informace, které je třeba dle jeho názoru chránit jako obchodní tajemství. Jestliže tak učinil příkladným výčtem druhů obchodních informací, aniž by jasně specifikoval příslušné části auditní zprávy, nelze s potřebnou jistotou určit, na které informace byl tento důvod ochrany použit. Prověření, zda byly splněny všechny zákonné podmínky pro aplikaci § 9 odst. 1 InfZ, je tak znemožněno. Navíc povinný subjekt zcela opominul výjimku ze zákonné ochrany obchodního tajemství v § 9 odst. 2 InfZ, dle něhož se údaj o rozsahu a příjemci veřejných prostředků nepovažuje za porušení obchodního tajemství. Smyslem citovaného ustanovení je zajistit dostatečnou veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. **Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že odmítnutí části žádosti požadovaných dokumentů z důvodu zákonné ochrany obchodního tajemství je nepřezkoumatelné.**

III. e Anonymizace osobních údajů

42. Povinný subjekt se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na § 8a odst. 1 InfZ, zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů a obecné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“). Dále uvedl, že v požadovaných dokumentech anonymizoval jména, příjmení, trvalé pobyty fyzických osob a podpisy. Povinný subjekt má za to, že jméno, příjmení, trvalý pobyt a podpis jsou jednoznačné identifikátory fyzických osob ve smyslu GDPR. Dle povinného subjektu neposkytnuté, resp. anonymizované údaje patří výlučně do soukromí subjektů, a proto i vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem jednoznačně převažuje právo na ochranu osobních údajů nad právem na informace. Je přesvědčen, že poskytnutí osobních údajů nikterak nepomůže smyslu InfZ.
43. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že povinný subjekt dovodil nutnost provedení anonymizace osobních údajů jen na základě citovaných právních norem, přičemž zcela opominul § 8a odst. 2 InfZ. Toto zákonná ustanovení přitom prolamuje zákonnou ochranu osobních údajů v případě veřejně činných osob, funkcionářů nebo zaměstnanců veřejné správy. V souladu s § 8a odst. 2 InfZ povinný subjekt poskytne osobní údaje o těchto osobách, pokud vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. Povinný subjekt při provedení anonymizace zcela rezignoval na řešení střetu dvou ústavních práv (práva na informace a práva na ochranu soukromí a osobních údajů) prostřednictvím testu proporcionality. V dané souvislosti je vhodné připomenout obecnou povinnost provést tento test při aplikaci každého zákonného omezení práva na informace – srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 154/97 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 78/2014-41 (3127/2014 Sb.NSS). **Odvolací orgán proto musí uzavřít, že odůvodnění provedené anonymizace osobních údajů je zcela nedostatečné a zákonnost jejího rozsahu tudíž nemůže prověřit.**
44. Z reakce povinného subjektu na odvolatelčiny námitky v přepise č. j. MHMP 1422454/2024 ze dne 13. srpna 2024 lze usuzovat, že uznává vytýkaná pochybení v anonymizaci osobních údajů. Lze tak předpokládat, že zjedná odpovídající nápravu při novém projednání věci.

IV.

45. Ministerstvo vnitra zvažovalo, zda lze v projednávané věci využít informační příkaz, jak stanoví § 16 odst. 5 InfZ; tj. přikázat povinnému subjektu požadované

informace poskytnout. Zákon předpokládá, že informační příkaz má být využit v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti. V řešeném případě nadřízený orgán nedisponuje všemi informacemi (dokumenty) vypovídajícími o předmětu žádosti (prošetření ekonomické výhodnosti vybraných zakázek v gesci Dopravního podniku hl. m. Prahy, a. s.), nemůže proto ani relevantně zhodnotit konkrétní okolnosti významné pro posouzení veřejného zájmu na zpřístupnění informací o dotčených auditech. Všechny relevantní skutečnosti bude muset zohlednit povinný subjekt při novém projednání příslušné části žádosti a promítnout je do testu proporcionality. K vyhnutí se odpovědnosti za splnění zákonné povinnosti poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti (viz § 2 odst. 1 InfZ) nemůže hlavní město Praha využít institut informačního příkazu ve smyslu § 16 odst. 5 InfZ. A to ani v situaci, kdy „vinou“ dotčených subjektů nedisponuje potřebnými informacemi, aby mohl řádně zdůvodnit nutnost odepření informací v zájmu těchto osob. Nepochybně hl. město Praha jako jediný akcionář společnosti Dopravní podnik, hl. m. Prahy, a. s. (nikoliv Ministerstvo vnitra) disponuje nástroji, jak potřebná vyjádření od této dotčené osoby získat. Stejně tak může učinit ve vztahu ke zpracovatelům auditů. Nic ostatně nebrání povinnému subjektu v tom, aby napřímo oslovil (obdobně jak to již učinil v případě akciové společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s.) ty z dotčených osob, jejichž zájem, a tudíž i vyjádření pro posouzení důvodnosti ochrany příslušných informací je evidentní, resp. významný. Dotčeným osobám lze pak doporučit, aby při obhajobě svých práv a právních zájmů vystupovaly aktivně. Ministerstvo vnitra má za to, že vzhledem k požadavkům na ochranu ústavně zaručených práv, není přípustné vyřešit jakousi „argumentační nouzi“ vydáním informačního příkazu. Zjednodušeně řečeno, nejen povinný subjekt, ale i nadřízený orgán musí v informačním řízení důsledně respektovat ústavní a jiné právní normy. Nadřízený orgán proto dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro vydání příkazu.

46. Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti vyzvat povinný subjekt k doplnění spisu o údaje nezbytné k postupu podle § 16 odst. 5 InfZ. Dle § 16 odst. 4 InfZ není-li z rozhodnutí, ze spisu ani z vlastní činnosti nadřízeného orgánu zřejmé, zda jsou zde důvody pro odmítnutí žádosti, může nadřízený orgán učinit výše popsanou výzvu. Vzhledem k tomu, že výrok napadeného rozhodnutí není co do aplikace jednotlivých zákonných důvodů pro odmítnutí konkrétních částí požadovaných dokumentů (auditů) dostatečně určitý, nepovažoval nadřízený orgán za vhodné postupovat dle § 16 odst. 4 InfZ. Pokud napadené rozhodnutí vykazuje tak zásadní nedostatky a povinný subjekt sám přiznává, že nedisponuje dalšími skutečnostmi (argumenty), kterými by své závěry podpořil, nebylo by uplatnění výzvy k doplnění spisu nejspíše efektivní. Jak již bylo zdůrazněno, odpovědnost za poskytování informací o své činnosti nese především povinný subjekt, byť díky informačnímu příkazu může do jisté míry přejít na nadřízený orgán. Pokud však nadřízený orgán nemůže s ohledem na konkrétní situaci adekvátně prověřit, zda jsou vůči příslušné

informaci dány zákonné důvody pro její odepření, nelze k vydání informačního příkazu přistoupit.

47. V souladu s § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu odvolací orgán napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a vrátil věc k novému projednání. Nezákonnost rozhodnutí je zapříčiněna nepřezkoumatelností důvodů aplikovaných pro odmítnutí části žádosti (požadovaných dokumentů/auditů). Povinný subjekt v rozhodnutí dostatečně určitě a jasně nevymezil, jaké části auditů jsou odmítány z důvodu ochrany autorských práv třetích osob, ochrany obchodního tajemství dotčených osob, jako nové informace vytvořené při přípravě budoucího rozhodnutí povinného subjektu a jako informace vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Ministerstvo vnitra se dále ztotožňuje s námitkou odvolatelky, že povinný subjekt provedl test proporcionality u jednotlivých typů anonymizovaných informací aniž by zohlednil reálné a konkrétní skutečnosti. Jinak řečeno, povinný subjekt dostal požadavku na poměření střetávajících se ústavních práv jen formálně. Má rovněž za to, že povinný subjekt se nedostatečně zabýval veřejným zájmem na informovanosti veřejnosti o obsahu dotčených auditních zpráv.
48. Při novém projednání věci by povinný subjekt měl, pokud dospěje k závěru, že je třeba některé části auditů chránit, precizovat množiny těchto informací. U každé z nich by pak měl individuálně (tj. jednotlivě) vysvětlit, jaký důvod pro odmítnutí poskytnutí žadatelce aplikoval a řádně zdůvodnit, proč je nezbytné upřednostnit její ochranu před právem na informace.

P o u č e n í o o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 správního řádu a § 20 odst. 4 písm. b/ InfZ podat rozklad.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí s vyznačením právní moci bude spolu se spisem doručen (s dodejkou) povinnému subjektu – hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního měst Prahy, odboru právní podpory, se sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1; ke sp. zn. S-MHMP 1150266/2024.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen (do vlastních rukou) prostřednictvím datových schránek odvolatelce – společnosti Transparency International – Česká republika, o.p.s.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím datových schránek povinnému subjektu – hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního měst Prahy, odboru právní podpory; ke sp. zn. S-MHMP 1150266/2024.
4. Stejnopis rozhodnutí bude doručen dotčeným osobám prostřednictvím veřejné vyhlášky.
5. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková referent
tel. č.: 974816593
e-mail: posta@mvcv.cz